

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317209185
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2317209185.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XXXX, E. F., právne zastúpená advokátom: Mgr. Petrom Baranom, Nám. SNP 538/16, Stropkov, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený splnomocnencom: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., P. O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o zaplatenie 1.593,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 28. novembra 2019, č.k. 15Csp/110/2017-524, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.390,07 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 11.3.2017 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok p o t v r d z u j e .
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 74,4%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala na žalovanom zaplatenia sumy 1.593,98 eur s príslušenstvom a to úrokom z omeškania 5% ročne od 11.3.2017 do zaplatenia, keď dôvodila, že so žalovaným uzavrela zmluvu o splátkovom úvere, ktorá neobsahuje náležitosti, ktoré v čase jej uzavretia vyžadoval platný a účinný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. a to výšku, počet, termíny splátok, správnu výšku splátky istiny ani správnu výšku celkových nákladov, takže úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 3.651,33 eur a žalobkyňa žalovanému uhradila spolu 5.245,31 eur, došlo na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške 1.593,98 eur, ktoré žiada zaplatiť. Žalovaný uviedol, že nárok žalobkyne neuznáva, keď žalobkyňa ani netvrdí, čo má byť bezdôvodným obohatením, neuvádza žiadne konkrétne plnenia, ktoré mali dať údajne vzniknúť bezdôvodnému obohateniu, navyše zmluva má všetky náležitosti a z opatrnosti uplatnil aj námietku premlčania žalobou uplatnenej pohľadávky. Žalobkyňa uviedla, že od zaplatenia prvej splátky od roku 2009 bola splácaná iba istina, a to až do zaplatenia sumy 3.651,33 eur. Z tohto dôvodu boli všetky splátky zaplatené žalovanému iba splátkami istiny, za bezdôvodné obohatenie považuje všetky splátky uhradené po dátume, ku ktorému došlo k zaplateniu sumy 3.651,33 eur. V zmluve je nesprávne uvedená aj výška RPMN, ktorá sa odvíja od nesprávneho uvedenia celkových nákladov spojených s úverom. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 15.5.2018, č.k. 15Csp/110/2017-404, ktorým žalobe vyhovel. Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie a Krajský súd v Trnave svojím rozhodnutím, č.k. 11Co/164/2018-479 zo dňa 28.6.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a to z dôvodu, že súd prvej inštancie sa dopustil procesného pochybenia, keď si sám zospornil žalobcove tvrdenia, neuviedol predbežné právne posúdenie veci, čím bol rozsudok prekvapivý a bola odňatá možnosť stranám konať pred súdom. Po vrátení veci žalobkyňa

dodala, že k splateniu poskytnutej istiny ňou došlo dňa 20.11.2014, čiže platbou označenou č. 92 vo vyjadrení zo dňa 23.11.2017. Časť z tejto platby vo výške 27,44 eur ako aj všetky nasledovné platby označené vo vyjadrení zo dňa 22.11.2017 pod č. 93 až č. 132 považuje za bezdôvodné obohatenie sa žalovaného. Žalobkyňa nikdy neplnila na úrok alebo na poplatky. Žalovaný uviedol, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti a to aj výšku celkových nákladov, pričom žalobkyňa si zjavne zamieňa pojmy neexistencie údaju a nesprávnosť údaju. V § 11 ods. 1 písm. a) sa uvádza, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva neobsahuje požadované náležitosti a v písm. b) je uvedené, že je bezúročná a bezpoplatková len v prípade, ak je RPMN uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Je evidentné, že celkové náklady v zmluve uvedené sú, to nikto nepopiera a sú uvedené správne, sú vypočítané bankovým informačným systémom. Takisto je na úplne nesprávnom výklade založená premisa o tom, že v zmluve nemá byť uvedená adresa, na ktorej má spotrebiteľ možnosť uplatniť reklamáciu, keďže z textácie zákona je úplne zrejmé, že táto povinnosť sa týka výlučne predávajúceho a nie veriteľa. Uvedená požiadavka sa však týka úverovania pri splátkovom predaji, nie pri poskytovaní úverov bankou. Poukázal na rozhodnutie SD EÚ vo veci C 42/15. Z predložených výpisov z účtu je zrejmé, že s jednotlivými plneniami bolo naložené tak, že časť bola použitá na istinu, časť na platenie úrokov, časť na úhradu poplatku za správu úveru, časť na úhradu úroku z omeškania. Zároveň je z uvedeného zrejmé, že tieto plnenia alebo neboli plnené len žalobkyňou, alebo boli hradené z prostriedkov patriacich do podnikania, z čoho jednoznačne vyplýva, keďže v rámci hospodárenia podnikateľa možno uhrádzať len záväzky, ktoré súvisia s podnikaním, že je vysoko pravdepodobné, že sa o žiaden úver podľa zákona č. 258 /2001 Z.z. nejedná, keďže je dôležité reálne použitie prostriedkov, nie to, čo je prípadne uvedené v zmluve. Sama žalobkyňa predložila dôkazy, ktoré vyvracajú domnienku o tom, že úver bol použitý spôsobom, ktorý zmluva predpokladá. Časť splátok je hradená podnikateľským subjektom A. G. - H. C., čo evokuje hradenie záväzku z podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie skonštatoval, že sporné medzi stranami nebolo, že došlo medzi nimi k uzatvoreniu zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver, rovnako tak nebola sporná ani poskytnutá či splatná čiastka. Sporným zostalo to, či na strane žalovaného došlo, alebo nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, pričom toto malo byť spôsobené tým, že v dôsledku absencie zákonných náležitostí úverovej zmluvy, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa § 52, § 53 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že medzi žalovaným ako bankou a žalobkyňou ako dlžníčkou došlo dňa 1.12.2008 k podpisu Zmluvy o splátkovom úvere č. 0202945846, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 3.651,33 eur. Zo zmluvy vyplýva, že bol stanovený spracovateľský poplatok vo výške 89,50 eur, poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, výška splátky istiny 56,79 eur splatná v 20. deň v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol dohodnutý na 119, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.1.2009 a splatnosť poslednej splátky na 20.11.2018. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 12,95% ročne, pričom splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne na posledný deň kalendárneho mesiaca. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 15,74%, celkové náklady spojené s úverom mali byť vo výške 3.224,19 eur a priemerná hodnota RPMN bola stanovená na 17,05%. Súd úver poskytnutý žalobkyni považoval za úver spotrebný, ktorý podlieha právnej regulácii vyplývajúcej z vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Žalobkyňa tvrdila, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Súd sa zaoberal tvrdenou absenciou uvedenia výšky počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov. Tu poukázal na odklon od pôvodnej rozhodovacej praxe, podľa ktorej absencia rozpísania zložiek splátok bola považovaná za nedostatok majúci za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Najvyšší súd SR v nadväznosti na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C/42/15 vo svojich rozhodnutiach pod sp. zn. 3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017, 4Cdo/187/2017 a 3Cdo/56/2018, opakovane konštatoval, že nie je potrebné, aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Ďalej sa súd zaoberal náležitosťou a to výškou celkových nákladov, tu poukázal na prednes právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zo dňa 28.11.2019, v ktorom uviedol, že táto požadovaná náležitosť je v zmluve uvedená. Zo zmluvy vyplýva, že prvá splátka bola dohodnutá až na 20.1.2009, teda je z toho zrejmé, že do doby od začatia splácania po poskytnutí úveru akcentujúc dojednanie o splatnosti úrokov v posledný deň v mesiaci, došlo pred splatením prvej splátky istiny k prvej splatnosti úrokov a to dňa 31.12.2008. Uvedené úroky boli vo výške 870,60 Sk, čo vyplýva aj z výpisu. Celkové náklady sú tvorené nasledujúcim súčtom: spracovateľský poplatok vo výške 2.699,- Sk + prvý úrok vo výške 870,60 Sk + kvantitatívne vyjadrenie príslušných splátok, pričom posledná splátka je vo výške zostatku pohľadávky, ktorý je nižší, ako je regulérna splátka. Z uvedeného mal súd za to, že ustanovenia úverovej zmluvy týkajúce sa splatnosti istiny, splatnosti úroku, ako aj výšky celkových nákladov, sú zo zmluvy zistiteľné a určiteľné, teda sú v zmluve uvedené. Žalobkyňa ani

v prípade uvedených náležitostí dôkazné bremeno neunesla a to ani pri tvrdení, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN, keď v zmluve je jasne uvedené, že ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 15,74 % a priemerná hodnota RPMN na 17,05 %. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v zmluve nie je jednoznačne uvedená adresa predávajúceho, na ktorej mohla žalobkyňa uplatniť reklamáciu, súd uviedol, že reklamácie sú riešené v osobitnom reklamačnom poriadku, ktorý bol riadne inkorporovaný do zmluvy, a na ktorý zmluva odkazuje v čl. II/2. Žalobkyni, ktorá riadne zmluvu podpísala musel byť známy obsah zmluvy a aj obsah inkorporovaného reklamačného poriadku. To, či sa žalobkyňa s obsahom písomností aj skutočne oboznámila je a bolo len na nej, pričom to, že tak neurobila, nemôže byť sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Súd tak neposúdil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov. Zo skutkových tvrdení žalobkyne nevyplývajú žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce vydanie plnenia, ktoré od nej mal žalovaný získať bez právneho dôvodu. Keďže súd vylúčil, že by zmluvu bolo možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, vychádzajúc z toho, že ide o zmluvu odplatnú, v podmienkach ktorej sa žalobkyňa zaviazala, že úver vo výške 3.651,33 eur vráti spolu s úrokmi a dojednanými poplatkami, súd mal za to, že žalovaný prijal od žalobkyne plnenia v súlade so zmluvou. Vzhľadom k uvedenému súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP, keď v konaní úspešnému žalovanému priznal ich náhradu v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že nikdy netvrdila, že v zmluve musí byť uvedený tzv. rozpis splátky. Namietala, že v zmluve absentuje súhrnná (celková) výška splátky. V zmluve sa nachádza iba výška splátky istiny a to 56,79 eur. Bolo nevyhnutné, aby sa v zmluve uviedla aj výška splátky úroku alebo výška celkovej súhrnnej splátky úveru. Keďže táto v zmluve uvedená nebola, došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. i). Odôvodnenie súdu smerovalo k argumentácii, ktorú nikdy nenamietali a to rozpisu splátok. Ďalej namietala absenciu splatnosti poplatku za správu úveru. Súd poukázal iba na prednes právneho zástupcu žalovaného, pričom takéto odôvodnenie je neprípustné. Z odôvodnenia malo minimálne vyplývať to, kde v zmluve sa údaj o splatnosti poplatku uvádza a kedy bola táto splatnosť dohodnutá. Čo sa týka výšky celkových nákladov a RPMN, tak tu namietajú správnu výšku celkových nákladov a RPMN. Pri posudzovaní splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí súd vychádzať zo zmluvy a nie z ostatných dokumentov, ktoré zmluvu netvoria, napr. z výpisu z úverového účtu. Z údajov uvedených v zmluve vyplýva, že výška splátky istiny predstavuje 1.711,- Sk, výška poplatku za správu úveru 60,- Sk. Spolu teda výška splátky istiny a poplatku za správu úveru predstavovala 1.771,- Sk. Ak túto sumu vynásobíme počtom splátok 119, dostaneme sumu 210.749,- Sk. Ak k tomu pripočítame výšku spracovateľského poplatku 2.699,- Sk, získame sumu 213.448,- Sk, ktorá predstavuje celkovú čiastku, ktorú by mal spotrebiteľ zaplatiť pri riadnom splácaní. Ak od tejto sumy odpočítame výšku istiny, teda poskytnutý úver 110.000,- Sk, dostaneme rozdiel vo výške 103.448,- Sk ktorý predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na poskytnutý úver. Táto suma 103.448,- Sk je odlišná od sumy 97.131,90 Sk/3.224,19 eur, ktorá je uvedená v zmluve. Keďže sú nesprávne uvedené celkové náklady, tak po zapracovaní vyššie uvedených údajov do výpočtu RPMN vyjde odlišný údaj oproti údaju, ktorý je uvedený v zmluve a to vyjde RPMN vo výške 16,66% a nie 15,74%. Absencia adresy na uplatnenie reklamácie je takisto súdom prvej inštancie nedostatočne odôvodnená, keď súd uviedol, že reklamácie sú riešené v reklamačnom poriadku, ktorý bol riadne inkorporovaný do zmluvy. Pokiaľ zákon vyžaduje písomnú formu zmluvy, musí byť táto zachovaná vo vzťahu k jej podstatným obsahovým náležitostiam. Ak zákon vyžaduje písomnú formu, musia byť náležitosti vyžadované zákonom podchytené v písomnej forme, teda dokument, v ktorom sú náležitosti uvedené, musí byť podpísaný. Tu poukázal na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 2Cdo 245/2010, kde NS SR vyslovil názor, že ak nie sú obchodné podmienky podpísané oboma zmluvnými stranami, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. V závere odvolateľka namietala neuvedenie predbežného právneho posúdenia. Súd prvej inštancie svoje procesné pochybenie nenapravil, jeho nové rozhodnutie je ešte prekvapivejšie ako to pôvodné. Súd na pojednávaniach vôbec neuviedol svoj predbežný právny názor, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 28.11.2019, iba naznačil, že uplatnený nárok bude posudzovať s prihliadnutím na zákon o spotrebiteľských úveroch. Z takéhoto konštatovania možno vyvodiť len to, že súd uznal, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy a túto zmluvu považuje za zmluvu spotrebiteľskú. Vôbec nebolo možné posúdiť, či považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a či žalobou uplatnený nárok považuje za bezdôvodné obohatenie. Navrhla preto rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať jej náhradu prvoinštančného i odvolacieho konania.

3. Odvolací súd rozhodol o odvolaní rozsudkom zo dňa 27.4.2021, č.k. 11CoCsp/22/2020 tak, že rozsudok súd prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel, teda určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.593,98 eur s príslušenstvom. V dôsledku podaného dovolania žalovaným proti rozsudku odvolacieho súdu Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 24.8.2022, č.k. 4Cdo/309/2021 rozsudok Krajského súdu v Trnave z 27.4.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď skonštatoval, že postupom odvolacieho súdu, ktorý nedodrжал procesný postup v zmysle § 219 ods.3 CSP došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Krajský súd v Trnave po vrátení mu veci dovolacím súdom ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny.

5. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobkyňa sa žalobou domáhala na žalovanom zaplata sumy 1.593,98 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 11.3.2017 do zaplata titulum bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavuje časť platby žalobkyne č.92 zo dňa 20.11.2014 vo výške 27,44 eur a nasledujúce platby č.93 zo dňa 20.12.2014 až po platbu č.132 zo dňa 20.2.2017, uvedené vo vyjadrení zo dňa 23.11.2017, keď tvrdila, že úverová zmluva, ktorú so žalovaným uzavrela dňa 10.12.2008 je bezúročná a bez poplatkov a z úverovej zmluvy zaplatila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej žalovaný poskytol. Zo spisu ďalej vyplynulo, že strany sporu uzatvorili dňa 10.12.2008 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 3.651,33 eur s úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti 12,95%, zároveň bol dohodnutý spracovateľský poplatok 89,59 eur, poplatok za správu úveru 1,99 eur mesačne, výška splátky istiny 56,79 eur, splatnosť prvej splátky istiny 20.1.2009, počet splátok 119, periodicita a splatnosť splátok istiny mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru 20.11.2018, splatnosť úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, priemerná hodnota RPMN 17,05%, RPMN 15,74% a celkové náklady spojené s úverom 3.224,19 eur.

6. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže táto spĺňala definičné znaky takejto zmluvy, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, že by bol úver poskytnutý žalobkyni na účely podnikania a skutočnosť, že niektoré splátky úveru boli uhradené z podnikateľského účtu žalobkyne nepreukazuje účel poskytnutia úveru. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva.

7. Žalobkyňa tvrdila, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu náležitostí v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. d), i) a j) zák. č. 258/2001 Z.z. (ZoSÚ) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať podľa písm. d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, podľa písm. i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a),b),d) až j),k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§4 ods.3 veta druhá ZoSÚ)

8. Pokiaľ sa týka náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, žalobkyňa namieta, že v zmluve absentuje údaj výška a počet splátok úrokov, pretože v zmluve je uvedená iba výška splátky istiny. Z obsahu zmluvy vyplynulo, že v bode 1. je uvedená výška splátky istiny: 56,79 eur, splatnosť prvej splátky istiny: 20.01.2009, periodicita a splatnosť splátok istiny: mesačne, k 20. dňu v mesiaci, počet splátok: 119 a splatnosť úrokov: mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca. Žalovaný tvrdil, že výška splátky istiny obsahuje aj výšku splátky úrokov a že splatnosť úrokov je v zmluve uvedená z dôvodu, že prvá splátka v mesiaci december 2008 bola iba splátka úrokov ako to vyplýva z bodu I.4. zmluvy a ak by si žalobkyňa vyžiadala amortizačnú tabuľku videla by aj výšku tejto splátky, ktorá v zmluve uvedená nebola. Odvolací súd uvádza, že ak v zmluve uvedená výška splátky istiny je, alebo má byť výškou celkovej splátky, obsahuje v sebe aj úroky, potom je podľa súdu pre spotrebiteľa znenie zmluvy zmatečné, nejasné, keď je tam uvedená výška splátky istiny, počet splátok bez uvedenia čoho, a splatnosť splátok

istiny aj splatnosť úrokov, takže náležitosť tak ako ju vyžaduje zákon výška počet termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov zo zmluvy jednoznačne nevyplýva, je uvedená nesprávne a zavádzajúco. Odvolací súd mal za to, že v danej úverovej zmluve táto obligatórna náležitosť v súlade s ust. § 4 ods. 2 písm. i) absenteuje.

9. Pokiaľ sa týka ďalšej namietanej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, odvolací súd má za to, že z údajov uvedených v zmluve v bode I.1. nie je možné dospieť k výške nákladov uvedených v zmluve 3.224,19 eur (počet splátok 119 x 56,79 eur + 119 splátok x 1,99 eur poplatok za správu úveru + 89,59 eur spracovateľský poplatok, čo je spolu 7.084,41 eur, od ktorej sumy keď sa odráta výška úveru 3.651,33 eur dostaneme 3.433,08 eur, ktorá je vyššia ako uvedená suma 3.224,19 eur). Výpočet tvrdený žalovaným neobsahuje 1,99 eur mesačne poplatok za správu úveru a nie je zo zmluvy zrejmé žalovaným tvrdená prvá splátka iba úrokov, ani jej výška. Takže spôsob výpočtu tvrdený žalovaným pri uzatváraní zmluvy spotrebiteľ nemohol a ani nebol schopný aplikovať a tak odvolací súd mal za to, že takisto údaj celkové náklady nie je uvedený v zmluve správne, nakoľko z údajov uvedených v zmluve v bode I.1. spolu s bodom I.4. nie je možné dospieť k výške celkových nákladov uvedenej v zmluve. odvolací súd považoval nesprávne/nepreskúmateľne uvedený údaj za neplatný a teda neuvedený, resp. chýbajúci.

10. Údaje uvedené v bode I.1. zmluvy odvolací súd považoval za zmätočné. Jedná sa o zmluvu spotrebiteľskú a údaje v zmluve tak majú byť jasné, preskúmateľné zo znenia zmluvy a tiež zrejme a zistiteľné zo zmluvy pri jej podpise, (v čom spočíva ochrana spotrebiteľa) a to bez potreby následných vysvetľujúcich podaní (v tomto prípade vysvetlenia podané právny zástupcom žalovaného o spôsobe výkladu zmluvy zamýšľaného dodávateľom) s aplikáciou ustanovení VOP. Absencia uvedených náležitostí a ich zmätočné a nejasné uvedenie mohlo spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Nesprávne uvedenú náležitosť považoval odvolací súd za neplatnú, teda v podstate neuvedenú.

11. Pokiaľ sa týka náležitosti namietanej žalobkyňou a to neuvedenia adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, tu dal odvolací súd za pravdu žalovanému, že uvedená náležitosť sa týka predávajúceho, ktorý v danom zmluvnom vzťahu nefiguroval.

12. Odvolací súd tak považoval v súlade s ust. § 4 ods. 3 veta druhá predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) a písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

13. V zmysle § 451 ods.1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Žalobkyňi bol na základe uvedenej zmluvy poskytnutý úver vo výške 3.651,33 eur. Zo žalobkyňou predloženého rozpisu úhrad korešpondujúceho s výpismi z úveru vyplynulo, že na základe tejto zmluvy zaplatila žalovanému sumu 5.245,31eur, teda o 1.593,98 eur viac ako jej žalovaný poskytol. Rozdiel medzi poskytnutou sumou veriteľom a zaplatenou sumou dlžníčkou predstavuje bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods.2 OZ v sume 1.593,98 eur, ktoré požaduje žalobkyňa vydať. Bezdôvodné obohatenie žalobkyňa špecifikovala tak, že ho tvorí časť splátky zaplatenej 20.11.2014 vo výške 27,44 eur v prehľade splátok zo dňa 24.11.2017 pod por.č. 92 (zvyšnou časťou splátky 92 žalobkyňa splatila žalovanému sumu, ktorá jej bola poskytnutá) a nasledujúce splátky č. 93. až č. 132, ktorá bola zaplatená dňa 20.2.2017. Z dokladu vystaveného žalovaným vyplynulo, že platbu č. 132 zrealizoval hotovostným vkladom B. H., teda nie žalobkyňa. Žalovaný namietal, že sa touto platbou bezdôvodne neobohatil na úkor žalobkyne, keď peniaze zaplatila iná osoba. Žalobkyňa tvrdila, že to bol jej príbuzný, avšak nepreukázala, že H. B. peniaze v sume 58,02 eur poskytla ona, teda, že to boli jej finančné prostriedky. Odvolací súd preto túto sumu nepovažoval za bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne.

15. Žalovaný namietal aj premlčanie nároku žalobkyne. V zmysle § 107 ods.1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 najneskôr sa právo na vydanie

bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie advokáta splnomocnením zo dňa 22.2.2017, možno mať za to, že sa vtedy dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia a začala jej plynúť subjektívna premlčacia lehota, keď následne advokát žalobkyne vyzval žalovaného na úhradu preplatku výzvou zo dňa 27.2.2017 a podal žalobu dňa 8.4.2017. Platby realizované pred 22.2.2015 spolu v sume 145,89 eur (20.2.2015 suma 2,41 eur, 20.1.2015 suma 55,61 eur, 20.1.2015 suma 2,41 eur, 20.12.2014 suma 58,02 eur a 20.11.2014 suma 27,44 eur) tak odvolací súd považoval za premlčané, uplatnené po uplynutí subjektívnej lehoty.

16. Vzhľadom k uvedenému preto odvolací súd v súlade s § 451 ods. 1 OZ rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie v sume 1.390,07 eur (1.593,98 eur -58,02 eur - 145,89 eur). Keďže sa žalovaný so svojím plnením dostal do omeškania, odvolací súd mu v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne s účinnosťou od 11.3.2017 (žalovaný bol vyzvaný na vrátenie bezdôvodného obohatenia do 10.3.2017).

17. S prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.390,07 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 11.3.2017 do zaplataenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov tohto konania (prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP za použitia ust. § 255 ods. 2 CSP, keď v konaní úspešnejšej žalobkyňi priznal ich pomernú náhradu proti žalovanému, vo výške 74,4%, keď žalobkyňa mala úspech v pomere 87,2% (požadovala 1.593,98 eur a bolo jej priznaných 1.390,07 eur) a žalovaný v pomere 12,8%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).